

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.569.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 13384 Pana Posła Grzegorza Woźniaka, w sprawie problemów w funkcjonowaniu warsztatów terapii zajęciowej, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Odnosnie do powiązania kwoty dofinansowania rocznego pobytu jednego uczestnika w WTZ z określonymi wskaźnikami należy zaznaczyć, że uwzględniając możliwości finansowe PFRON i konieczność realizacji innych zadań ze środków funduszu nie byłoby to zasadne. Kwestie dotyczące finansowania WTZ określają ustawa o rehabilitacji zawodowej społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie algorytmu przekazywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych samorządom wojewódzkim i powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1605, z późn. zm.). Wysokość dofinansowania kosztów rocznego pobytu osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zatrudnionej w zakładzie aktywności zawodowej (ZAZ) oraz wysokość dofinansowania kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika w WTZ ustalono w § 5 ust. 2-4 rozporządzenia.

Wprowadzenie mechanizmu uzależniającego wysokość dofinansowania WTZ od określonych wskaźników wymagałoby przemodelowania zasad finansowania tego typu placówek i zmodyfikowania obowiązującego wzoru algorytmu. Wprowadzenie stałego mechanizmu corocznej waloryzacji kwoty dofinansowania wiązałoby się z istotnym ryzykiem dla stabilności finansowej funduszu. Niekontrolowany wzrost wydatków mógłby utrudnić planowanie budżetu PFRON. W perspektywie wieloletniej mogłoby to prowadzić do ograniczenia możliwości finansowania innych form wsparcia kierowanych bezpośrednio do osób z niepełnosprawnościami. Według danych PFRON kwota niezaspokojonych potrzeb w tym zakresie wyniosła w roku minionym ok. 750 mln zł.

Kierownictwo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na bieżąco monitoruje sytuację warsztatów terapii zajęciowej i nie wyklucza podejmowania dalszych działań w tym zakresie, adekwatnie do możliwości finansowych funduszu oraz zidentyfikowanych potrzeb systemowych.

Informuję, że zgodnie z § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2284) pracownikami WTZ są kierownik warsztatu, specjaliści do spraw rehabilitacji lub rewalidacji oraz instruktorzy terapii zajęciowej, zaś pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę (art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm., dalej jako „Kodeks pracy”).

Ponadto, zgodnie z § 13 ust. 2 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej, w warsztacie zatrudnia się psychologa oraz – w zależności od potrzeb – pielęgniarkę lub lekarza, pracownika socjalnego, instruktora zawodu i inne osoby, których praca jest niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania warsztatu. Oznacza to, że § 13 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia dopuszcza możliwość zatrudnienia w WTZ również innych osób niż

wymienione w § 13 ust. 1 oraz w ust. 2 pkt 1–3, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania warsztatu.

Osoby wymienione w § 13 ust. 2 mogą być zatrudnione w oparciu o pracowniczą podstawę zatrudnienia, względnie w oparciu o umowę cywilnoprawną.

Zatrudnienie kierownika warsztatu, specjalistów do spraw rehabilitacji lub rewalidacji, instruktorów terapii zajęciowej oraz psychologa jest w warsztacie terapii zajęciowej obligatoryjne. Wynika to z wymogu zapewnienia właściwej organizacji pracy placówki, a także ciągłości oraz wysokiej jakości procesu rehabilitacji społecznej i zawodowej uczestników warsztatu.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej powiat zawiera z jednostką prowadzącą warsztat umowę określającą warunki i wysokość dofinansowania utworzenia i działalności warsztatu ze środków PFRON. W umowie określa się m.in. liczbę pracowników, liczbę etatów, wykaz stanowisk oraz wymagane kwalifikacje pracowników warsztatu.

Jeśli chodzi o wynagrodzenia pracowników WTZ należy zaznaczyć, że katalog kosztów działalności warsztatu, które mogą być dofinansowywane ze środków PFRON określono w § 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej. W przepisie ujęto m.in. koszty wynagrodzenia pracowników warsztatu, należnych od pracodawcy składek na ich ubezpieczenia społeczne, a także składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (w przypadku ich ponoszenia), a także koszty wpłat podstawowych i dodatkowych do pracowniczych planów kapitałowych w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. z 2026 r. poz. 192). Zgodnie § 13 ust. 3 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej kierownika i pracowników WTZ zatrudnia jednostka prowadząca warsztat. W świetle Kodeksu pracy to pracodawca zobowiązany jest do wypłaty wynagrodzeń i to on decyduje o składnikach i wysokości wynagrodzenia. Zgodnie z art. 18^{3c} § 2 Kodeksu pracy wynagrodzenie obejmuje wszystkie składniki wynagrodzenia bez względu na ich nazwę i charakter, a także inne świadczenia związane z pracą przyznawane pracownikom w formie pieniężnej lub innej niż pieniężna. Obowiązujące przepisy dają zatem pracodawcy swobodę w prowadzeniu zakładowej polityki płac i odpowiedniego wynagradzania pracowników, stosownie do potrzeb i możliwości finansowych jednostki prowadzącej warsztat.

Odnosząc się do możliwości współpracy warsztatów terapii zajęciowej z podmiotami zewnętrznymi, należy wskazać, że przepisy przewidują instrument prawny służący wspieraniu takiej współpracy. Zgodnie z art. 10aa ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w warsztacie terapii zajęciowej może działać rada społeczna. W jej skład wchodzi przedstawiciele samorządu powiatowego, pracodawców, organizacji pozarządowych działających na rzecz osób z niepełnosprawnościami, uczestników warsztatu oraz ich rodziców i opiekunów.

Zadaniem rady społecznej jest wspieranie warsztatu w tworzeniu ram współpracy z administracją publiczną, organizacjami pozarządowymi oraz pracodawcami. Oznacza to, że ustawodawca przewidział mechanizm umożliwiający angażowanie otoczenia zewnętrznego warsztatu w działania wspierające jego funkcjonowanie, w szczególności w obszarze aktywizacji społecznej i zawodowej uczestników. Instrument ten ma charakter wspierający i koordynacyjny i może służyć budowaniu trwałej współpracy warsztatu z samorządem, pracodawcami oraz organizacjami pozarządowymi, a także dostosowaniu działań warsztatu do lokalnych możliwości i potrzeb uczestników.

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wspólnie z PFRON i jednostkami samorządu terytorialnego, wspiera rozwój zakładów aktywności zawodowej, w szczególności poprzez współfinansowanie kosztów ich tworzenia i funkcjonowania. Z dostępnych danych wynika,

że liczba tych podmiotów stale wzrasta – w 2015 r. funkcjonowało 98 ZAZ, w 2020 r. 123, a w 2025 r. 152. Rosną również nakłady finansowane przeznaczone na działalność ZAZ. W 2015 r. ze środków PFRON wydatkowano ponad 72,2 mln zł, w 2020 r. 146,6 mln zł, a w 2025 r. 323, 6 mln zł.

Decyzja o przyznaniu środków na utworzenie ZAZ należy do samorządu województwa (marszałka), który powinien wziąć pod uwagę wysokość środków PFRON jakie ma do dyspozycji w danym roku oraz posiadać pozytywną opinię starosty odnośnie liczby osób niepełnosprawnych, które są zdolne i gotowe do podjęcia pracy.

Wielostopniową procedurę tworzenia nowego ZAZ uregulowano w przepisach ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, a także w wydanym na jej podstawie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie zakładów aktywności zawodowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 203). Musi istnieć organizator, który będzie chciał podjąć się utworzenia zakładu aktywności zawodowej. Organizatorem może być gmina, powiat oraz fundacja, stowarzyszenie lub inna organizacja społeczna, której celem statutowym jest rehabilitacja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych (art. 29 ust. 1 ww. ustawy).

Proces tworzenia ZAZ powinno poprzedzać przygotowanie biznesplanu opartego na rzetelnej analizie rynku i uwzględniającego ograniczenia pracowników z niepełnosprawnościami. Organizator składa we właściwej jednostce samorządu województwa wniosek o dofinansowanie ze środków PFRON kosztów utworzenia i funkcjonowania ZAZ. Następnie właściwa jednostka samorządu sprawdza wniosek pod względem formalnym i w razie braków wzywa organizatora do ich uzupełnienia (niezastosowanie się do wezwania powoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia). Poprawny formalnie i kompletny wniosek powinien zostać przekazany właściwemu staroście, który wydaje opinię o potrzebie utworzenia ZAZ (placówka musi osiągać określony, wysoki wskaźnik zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami).

W przypadku jej uzyskania właściwa jednostka samorządu województwa musi rozpatrzyć wniosek pod kątem prawidłowości planowanych kosztów utworzenia i działania ZAZ, uwzględniając wysokość środków PFRON w danym roku, liczbę osób zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz wkładu własnego organizatora.

Po analizie powyższych elementów samorząd województwa podejmuje decyzję o sposobie rozpatrzenia wniosku. Wydanie pozytywnej decyzji skutkuje rozpoczęciem negocjacji z organizatorem dotyczących warunków umowy i wysokości dofinansowania ze środków PFRON, a ich pomyślne zakończenie zawarciem umowy, która określa m.in. wysokość, termin oraz sposób przekazania środków PFRON przeznaczonych na utworzenie ZAZ. Maksymalna kwota dofinansowania ze środków PFRON do utworzenia ZAZ nie może przekroczyć 65% wszystkich kosztów ogółem.

Po utworzeniu ZAZ i dostosowaniu pomieszczeń zakładu zgodnie z przedstawionym wcześniej planem Państwowa Inspekcja Pracy, na wniosek organizatora, sprawdza czy obiekty i pomieszczenia zakładu spełniają normy określone zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy, z uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami w zakresie przystosowania stanowisk pracy, pomieszczeń higienicznosanitarnych i ciągów komunikacyjnych oraz dostępności do nich.

Środki na przeciwdziałanie degradacji infrastruktury istniejących zakładów aktywności zawodowej można też uzyskać w ramach programu Rady Nadzorczej PFRON pn. „Program wyrównywania różnic między regionami III”, w obszarze F.

Ustawą z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. poz. 1665) wprowadzono rozwiązania

mające ułatwić zakładom aktywności zawodowej funkcjonowanie na rynku pracy. Nowelizacja zwiększyła dopuszczalny udział osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności w zatrudnieniu w ZAZ do 55% ogółu zatrudnionych, a także umożliwiła czasowe zwolnienie organizatora ZAZ z obowiązku spełniania określonych warunków dotyczących struktury zatrudnienia, jeżeli ich niedochowanie nastąpiło z przyczyn niezależnych od pracodawcy. Ponadto samorządy województw uzyskały możliwość zwiększenia maksymalnej kwoty zobowiązań z tytułu dofinansowania działalności ZAZ z zaoszczędzonych środków własnych lub środków przekazanych przez Prezesa Zarządu PFRON według algorytmu. Wprowadzone zmiany powinny przyczynić się do stabilizacji funkcjonowania ZAZ i wzmocnienia bezpieczeństwa zatrudnionych w nich osób z niepełnosprawnościami, a także sprzyjać tworzeniu nowych zakładów aktywności zawodowej.

Kierownictwo MRPiPS dostrzega potrzebę usprawnienia przejść między poszczególnymi formami pomocy. Dotyczy to zwłaszcza uczestników WTZ, którzy osiągnęli gotowość do podjęcia zatrudnienia, ale nadal wymagają wsparcia środowiskowego, trenera pracy, stopniowego wdrażania do obowiązków lub zatrudnienia w warunkach chronionych. Szczególne znaczenie mają działania podejmowane na rzecz wdrożenia do systemu wsparcia osób z niepełnosprawnościami zatrudnienia wspomaganego. Usługa ma służyć osobom z niepełnosprawnościami w wejściu na otwarty rynek pracy oraz utrzymaniu zatrudnienia.

Trwają prace nad modelem zatrudnienia wspomaganego, obejmującym wsparcie osoby z niepełnosprawnością, pracodawcy oraz otoczenia zawodowego. Od 1 stycznia 2025 r. Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, w partnerstwie z Polską Federacją Zatrudnienia Wspomaganego z siedzibą w Warszawie oraz Polską Unią Zatrudnienia Wspomaganego z siedzibą w Warszawie, realizuje projekt pn. „Standaryzacja modelu zatrudnienia wspomaganego w Polsce”. Jego celem jest przygotowanie rozwiązań, które pozwolą wdrożyć model zatrudnienia wspomaganego jako trwałego rozwiązania wspierającego aktywność zawodową osób z niepełnosprawnościami w Polsce. Projekt ma charakter koncepcyjny. W jego ramach zostaną wypracowane rozwiązania dotyczące systemu wdrożenia modelu zatrudnienia wspomaganego oraz samego modelu, w tym procedur standaryzujących obszar merytoryczny, organizacyjny i finansowy usługi zatrudnienia wspomaganego.

Zakłady Pracy Chronionej pozostają elementem systemu zatrudniania osób z niepełnosprawnościami, zwłaszcza tych, które z uwagi na rodzaj lub stopień niepełnosprawności potrzebują dostosowanego środowiska pracy. Kierownictwo MRPiPS monitoruje funkcjonowanie tego segmentu rynku pracy, mając na względzie potrzebę zachowania równowagi pomiędzy zatrudnieniem chronionym a aktywizacją na otwartym rynku pracy.

Informuję również, że w MRPiPS przygotowywane są rozwiązania mające na celu poprawę jakości działań realizowanych przez warsztaty terapii zajęciowej. Służyć temu ma wdrożenie Standardów funkcjonowania WTZ¹, które zakładają:

- podniesienie jakości i skuteczności działań realizowanych przez warsztaty terapii zajęciowej;
- przyjęcie prawa do samostanowienia uczestników WTZ za kluczową zasadę działania warsztatów na każdym etapie pobytu;
- wzmocnienie prozatrudnieniowej roli WTZ;
- ujednolicenie metod działania na etapie diagnozy, tworzenia i realizacji indywidualnych programów rehabilitacji oraz oceny postępów uczestników;
- wzmocnienie współpracy WTZ z otoczeniem;

¹ Standardy funkcjonowania WTZ, oprac.: A. Rąbel, I. Mikee, A. Gieraj i in., Warszawa, październik 2023.

— podniesienie kwalifikacji kadry merytorycznej WTZ.

Rozwiązania te wpisują się w założenia działania IV 1.4. Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030² pn. „Poprawa funkcjonowania warsztatów terapii zajęciowej”.

Do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów wpisano projekt ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (numer projektu: [UD348](#)) w zakresie wprowadzenia standardów dla WTZ.

Ze względu na różnorodne stanowiska i oczekiwania dotyczące zmian w funkcjonowaniu warsztatów prowadzony jest szeroki dialog z przedstawicielami środowiska tych placówek. Standardy wraz z projektami rozwiązań prawnych są przedmiotem rozmów prowadzonych z przedstawicielami WTZ.

Wybrane rozwiązania ze Standardów były przedmiotem m.in. prekonsultacji, które odbyły się w kwietniu i maju 2025 r. Ponadto, 3 marca br., odbyło się spotkanie z przedstawicielami WTZ z całej Polski i członkami Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych uczestniczącymi w pracach doraźnego Zespołu problemowego do spraw warsztatów terapii zajęciowej³. Jego przedmiotem spotkania były m.in. propozycje zmian przewidziane w ww. projekcie. Kolejne spotkanie z przedstawicielami zespołu odbyło się w dniu 29 kwietnia br. Projekt będzie szeroko konsultowany ze środowiskiem WTZ i osób z niepełnosprawnościami również na kolejnych etapach procedowania.

Projekty mające na celu finansowanie części kosztów utworzenia nowego WTZ w powiecie, na terenie którego nie funkcjonuje tego typu placówka, a także przeciwdziałanie degradacji infrastruktury funkcjonujących WTZ, środowiskowych domów samopomocy (ŚDS) lub ZAZ poprzez sfinansowanie części kosztów remontu albo modernizacji tych placówek, mogą być realizowane w ramach programu Rady Nadzorczej PFRON pn. Program wyrównywania różnic między regionami III (zwany dalej również Programem), w obszarze F.

Dofinansowanie udzielane jest jednostkom samorządu terytorialnego i organizacjom pozarządowym prowadzącym WTZ, ŚDS lub ZAZ. Realizatorem programu są samorządy powiatowe, które przyjmą zaproszenie do uczestnictwa w nim i będą postępowały zgodnie z procedurami jego realizacji. Dofinansowanie w 2026 r. może wynieść do 70% kosztów realizacji projektu, ale nie więcej niż 19 000 zł na każde miejsce dla osoby z niepełnosprawnością, które utworzono w WTZ w wyniku realizacji programu, lub do 80% kosztów realizacji projektu, ale nie więcej niż 207 500 zł na remont bądź modernizację przeciwdziałającą degradacji infrastruktury istniejącego WTZ, ŚDS lub ZAZ.

Kierownictwo MRPiPS dąży do udrożnienia systemu wsparcia osób z niepełnosprawnościami i tego, aby był on nastawiony na aktywność zawodową. Obejmuje to wzmacnianie funkcji WTZ jako placówek przygotowujących do aktywności, wspieranie ZAZ i ZPCh jako form zatrudnienia w warunkach dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, rozwijanie zatrudnienia wspomaganego oraz promowanie zatrudnienia na otwartym rynku pracy poprzez instrumenty finansowe, informacyjne i organizacyjne. Celem tych działań jest umożliwienie osobom z niepełnosprawnościami – w tym uczestnikom WTZ – przechodzenia do zatrudnienia w sposób dostosowany do ich indywidualnych możliwości.

² Załącznik do uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie przyjęcia dokumentu Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 (M.P. poz. 218).

³ Zespół został powołany uchwałą nr 4/2026 Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych z dnia 10 lutego 2026 r.

Działania informacyjne kierowane do pracodawców obejmują m.in. prezentowanie korzyści organizacyjnych i społecznych wynikających z zatrudniania osób z niepełnosprawnościami, przeciwdziałanie stereotypom oraz wyjaśnianie obowiązków i uprawnień pracodawców. Na stronie MRPIPS, Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych oraz PFRON funkcjonuje baza wiedzy dotycząca zatrudniania osób z niepełnosprawnościami, obejmująca m.in. informacje o prawach pracowników, korzyściach dla pracodawców, refundacji składek, funkcjonowaniu ZPCh i ZAZ oraz innych instrumentach rynku pracy.

Zasadnicze znaczenie ma upowszechnianie wiedzy o dostępnych instrumentach wsparcia, w tym o dofinansowaniu wynagrodzeń pracowników z niepełnosprawnościami. Obecnie wysokość miesięcznego dofinansowania ze środków PFRON jest uzależniona od stopnia niepełnosprawności pracownika i wynosi 2 760 zł, 1 550 zł i 575 zł odpowiednio przy znacznym, umiarkowanym i lekkim stopniu niepełnosprawności. Kwoty, o których mowa w odniesieniu do osób z niepełnosprawnościami, którym orzeczono chorobę psychiczną (02-P), upośledzenie umysłowe (01-U), całościowe zaburzenia rozwojowe (12-C) lub epilepsję (06-E) oraz niewidomych w stopniu znacznym i umiarkowanym (04-O), zwiększa się o:

- 1 380 zł w przypadku pracowników zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności (w sumie 4 140 zł),
- 1 035 zł w przypadku pracowników zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (w sumie 2 585 zł),
- 690 zł w przypadku pracowników zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności (w sumie 1 265 zł).

Ważnym instrumentem wspierającym zatrudnienie osób z niepełnosprawnościami w sektorze publicznym jest program PFRON „Stabilne zatrudnienie – osoby niepełnosprawne w administracji i służbie publicznej”. Celem programu jest podniesienie wskaźnika zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami w administracji publicznej.

Pracodawcy zainteresowani zatrudnianiem osób z niepełnosprawnościami mogą ponadto korzystać z instrumentów finansowanych ze środków PFRON, które służą ograniczaniu barier po stronie pracodawców i tworzeniu warunków umożliwiających osobom z niepełnosprawnościami podjęcie oraz utrzymanie zatrudnienia. Przedsiębiorcy mają możliwość skorzystania ze środków PFRON m.in. na:

- wyposażenie stanowiska pracy osoby z niepełnosprawnością;
- przystosowanie stanowiska pracy do potrzeb wynikających z niepełnosprawności pracownika;
- szkolenia organizowane przez pracodawcę;
- staże realizowane w ramach instrumentów rynku pracy;
- zatrudnienie osoby wspomagającej pracownika z niepełnosprawnością w miejscu pracy;
- szkolenie osoby wspomagającej.

Wskazane instrumenty zapewniają pracodawcom możliwość dostosowania miejsca pracy do indywidualnych potrzeb pracownika z niepełnosprawnością, ograniczają ryzyko organizacyjne związane z zatrudnieniem osoby wymagającej dodatkowego wsparcia, a także ułatwiają proces adaptacji pracownika w nowym środowisku zawodowym. Środki PFRON stanowią ważny element systemu zachęt do zatrudniania osób z niepełnosprawnościami, zarówno na chronionym, jak i otwartym rynku pracy.

Działania mające na celu upowszechnienie wiedzy o potencjale zawodowym osób z niepełnosprawnościami, przełamywanie stereotypów dotyczących ich zatrudniania oraz promowanie usługi zatrudnienia wspomaganego prowadzone są również w ramach wspomnianego wcześniej projektu pn. „Standaryzacja modelu zatrudnienia wspomaganego w Polsce”.

W kwietniu 2025 r. zorganizowano dla pracodawców 16 spotkań (zarówno w formule stacjonarnej, jak i on-line) poświęconych modelowi zatrudnienia wspomaganego, w których wzięło udział 865 osób. Podczas spotkań przedstawiano założenia profesjonalnej usługi zatrudnienia wspomaganego, korzyści dla pracodawców zatrudniających osoby z niepełnosprawnościami, przykłady dobrych praktyk w tym zakresie oraz możliwości wsparcia procesu zatrudniania.

We wrześniu 2025 r. Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych powołał Radę Interesariuszy ww. projektu. Do udziału w jej pracach zaproszono przedstawicieli wszystkich ogólnopolskich organizacji pracodawców. Rada skupia ekspertów, przedstawicieli instytucji publicznych, organizacji samorządowych oraz pracodawców. Pełni ona funkcję opiniotwórczo-konsultacyjną, umożliwiając bieżące zgłaszanie uwag do wypracowywanego modelu zatrudnienia wspomaganego oraz przekazywanie informacji o projekcie do środowisk pracodawców i innych interesariuszy. Dotąd odbyły się dwa spotkania Rady.

Kolejnym ważnym działaniem będzie ogólnopolska kampania informacyjno-edukacyjna skierowana m.in. do pracodawców z otwartego rynku pracy, mająca na celu zwiększenie świadomości na temat możliwości i potencjału zawodowego osób z niepełnosprawnościami oraz wiedzy o korzyściach wynikających z usługi zatrudnienia wspomaganego. Kampania będzie służyła zmianie stereotypowego postrzegania pracowników z niepełnosprawnościami, promowaniu ich pozytywnego wizerunku jako aktywnych, samodzielnych i wartościowych uczestników rynku pracy oraz zachęcaniu pracodawców do korzystania ze wsparcia oferowanego im w ramach zatrudnienia wspomaganego.

Strategia upowszechniania modelu zatrudnienia wspomaganego przewiduje też działania uzupełniające, takie jak przygotowanie materiałów informacyjnych dla pracodawców, praktycznych poradników, ulotek, webinarów, spotkań on-line oraz informacji publikowanych na stronie internetowej projektu. Wskazane materiały będą prezentować m.in. zasady korzystania z usługi zatrudnienia wspomaganego, wynikające stąd korzyści dla pracodawców, przykłady dobrych praktyk, a także informacje o dostępnych instrumentach wsparcia, w tym wsparcia finansowego związanego z zatrudnianiem osób z niepełnosprawnościami. Planowane są również działania promujące przykłady udanej współpracy z trenerami pracy oraz współpraca z organizacjami pracodawców, organizacjami branżowymi, samorządami, publicznymi służbami zatrudnienia i środowiskiem HR.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Maja Nowak
Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
Sekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/